

JxCat i ERC, davant la batalla final: com arribaran a les eleccions?

Debilitats, amenaces, fortaleces i oportunitats de dues formacions que afronten els comicis, encara sense data, enmig d'un enfrontament estratègic perpetu

Puigdemont i Junqueras, a Palau quan compartien Govern. | Govern

A falta de saber la data de les eleccions catalanes -que ja no poden ser l'11 d'octubre i que apunten al novembre, sempre i quan s'imposi la visió del president Quim Torra de convocar-les abans de ser inhabilitat-, Junts per Catalunya (JxCat) i ERC es preparen per arribar en plena forma als comicis mentre dirimeixen les disputes habituals, com la d'aquesta setmana al Parlament

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/207461/jxcaterc/escenifiquen/ocas/govern/al/parlament>) .

Aquestes són les debilitats, amenaces, fortaleces i oportunitats de dos partits que han mantingut una relació turbulenta durant la legislatura però que poden veure's forçats a tornar a compartir consell executiu.

DEBILITATS

- **Junts:** El desgast del debat intern amb el PDECat i el calendari de consolidació com a partit, que no acaba fins al 3 d'octubre amb l'aprovació de la ponència ideològica i l'organitzativa. En funció de quan Torra fixi la data

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/207278/torra/no/convocat/encara/eleccions/catalanes>) -

sempre sota l'influx de Puigdemont, l'entorn del qual ha fet pública la seva preferència per no convocar abans que el president vagi al Suprem

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/207179/jxcaterbutja/convocar/eleccions/abans/torra/sigui/inha>)

bilitat/suprem) , és a dir, abans de la primera quinzena de setembre-, la tria de la llista s'hauria de fer de forma accelerada i sense els procediments interns de debat dels quals s'ha volgut fer gala des del moment de la fundació.

- **ERC:** No tenir Oriol Junqueras físicament en campanya als mítings i el perfil baix que ha adoptat Marta Rovira en el seu exili a Ginebra -tot i que la idea és recuperar-la en campanya- pot deixar Pere Aragonès amb una sensació d'una certa solitud malgrat que altres dirigents com Roger Torrent o Ernest Maragall s'implicaran a fons en la campanya. Algunes intervencions de Gabriel Rufián o Joan Tardà, si bé els poden haver apropiat a nous electors, han estat mal rebudes pels votants tradicionals d'ERC.

AMENACES

- **Junts:** La dificultat, per ara, de desgranar amb precisió en què es tradueix i concreta el discurs de confrontació "intel·ligent" (<https://www.naciodigital.cat/noticia/207572/puigdemont/dona/liquidada/via/pactada/crida/confrontacio/intelligent/amb/estat>) , tenint en compte que durant la legislatura no s'han produït avenços en la ruptura amb l'Estat. Deixar enrere el simbolisme és el gran repte. La tria del candidat efectiu - Laura Borràs, Jordi Puigneró, Damià Calvet- també pot suposar una amenaça en la mesura que genera debat intern i, en funció de qui sigui, el llançament al costat de Carles Puigdemont es pot veure il·lustrat. Si Puigdemont és candidat, el discurs sobre si tornarà a Catalunya o no es podrà combatre amb la promesa incompleta del 2017. La seva indefinició ideològica dificultarà el seu discurs pel "mentrestant", més amb les urgències derivades de la Covid-19 damunt la taula.

- **ERC:** La gestió al Govern, liderada per Aragonès a Economia, i haver forçat el diàleg amb l'Estat havien de ser els punts forts de la campanya. I estan qüestionats. La Covid-19 ha fet que en alguns moments es critiqui el paper d'Alba Vergés a Salut i de Josep Bargalló a Ensenyament, i ha desacreditat la gestió de Chakir el Homrani a Treball, Afers Socials i Famílies per les residències. La mesa de diàleg, a banda, ha embarrancat, fins al punt que els republicans -així ho va avançar **NacióDigital** (<https://www.naciodigital.cat/noticia/207420/erc/assumeix/taula/dialeg/no/es/reunira/abans/eleccions?rlc=p1>) - ja assumeixen que no es reunirà fins que hagin passat els comicis catalans. La mesa de negociació va néixer amb molt poques expectatives de resoldre el conflicte polític i el desinterès de Pedro Sánchez -que prefereix els acords amb Cs- i els pals a les rodes de Torra l'han deixada pràcticament inservible. Només si ERC guanya amb claredat les eleccions podrà pensar en reactivar-la de forma efectiva.

FORTALESES

- **Junts:** El lideratge indiscutible de Puigdemont. Al marge de si serà candidat o no -ell ho sospesa des de fa mesos (<https://www.naciodigital.cat/noticia/195964/puigdemont/inclina/ser/candidat/jxcat/amb/numero/dos/efectiu>) , i la immensa majoria de dirigents de JxCat aspiren a veure'l encapçalar la llista (<https://www.naciodigital.cat/noticia/205690/jxcat/abona/terreny/candidatura/puigdemont>) acompanyat d'un número dos efectiu-, serà la cara visible de la campanya. Com més s'ha anat consolidant la possibilitat del nou partit, més ha anat revifant a les enquestes, fins al punt que la posició de partida és un empat amb ERC segons el darrer baròmetre del CEO (<https://www.naciodigital.cat/noticia/206701/erc/junts/empatarien/al/parlament/segons/ceo>) . Endarrerir les eleccions té també aquesta lògica.

- **ERC:** La solidesa del partit i del seu projecte polític, que aposta per una lectura crítica i realista - malgrat que pugui ser menys èpica o seductora, i també dissonant amb el que es defensava durant la tardor del 2017- del procés i per un programa socialdemòcrata creïble que ha donat fruits com l'acord de pressupostos amb els comuns (<https://www.naciodigital.cat/noticia/205688/govern/ja/negocia/amb/comuns/ampliacio/dels/pressupostos/fer/front/crisi>) . Aragonès no ha patit desgast durant la seva vicepresidència i Junqueras

és el líder més ben valorat i penetra més enllà de l'electorat independentista.

OPORTUNITATS

- **Junts:** Trencar amb el PDECat pot fer que el projecte de Junts es presenti com a nou i sense motxilles del passat. El Consell per la República està liderat per Puigdemont i Toni Comín, membres actius de Junts, i poden aconseguir que tant en l'àmbit local com en la presentació del seu full de ruta puguin alimentar el relat de la llista del president a l'exili. L'objectiu és ser competitius al màxim dins l'independentisme i esgarrapar votants a la CUP i, sobretot, a ERC. És l'única via que tenen per mantenir la presidència.

- **ERC:** No prioritzar la independència per la via unilateralitat i de la confrontació i centrar el discurs del partit en el diàleg amb l'Estat i els drets civils pot atreure votants dels comuns, del PSC o del sector més pragmàtic de JxCat. També podria facilitar les aliances i les consecucions d'una posterior acció de govern. Provarà de recollir els rèdits d'un possible creixement de la base electoral sobiranista, que podria fer que el vot republicà superés per primer cop el 50%. Si els republicans lideren l'executiu, els comuns podran formar part de la lògica de governabilitat amb més fluïdesa que ara.